

ikke undværes, hvilket ogsaa har vist sig derved, at de nu have været gøntagne i en hel Række af Aar. De af Mindretallet foreslaaede Nedsættelser, under Nr. 146 paa 30,000 Kr., under Nr. 153 paa 57,700 Kr., under Nr. 155 paa 40,000 Kr., under Nr. 156 paa 50,000 Kr., under Nr. 157 paa 20,000 Kr. og under Nr. 158 paa 9,000 Kr., i alt 206,700 Kr., ere altsaa Beløb, som have været opførte paa alle de efter 1894 følgende Finanslove og maa derfor anses som faste Bevillinger.

Mindretallet foreslaar dernæst under Nr. 154 og Nr. 159 Nedsættelser med henholdsvis 53,000 Kr. og 25,000 Kr., i alt 80,000 Kr., som svare til de Beløb, der paa § 26 have været opførte for at afhjælpe Mangelen paa tidssvarende Ammunition til Kystartilleriet og Feltartilleriet og for at tilvejebringe det ved Mobilisering nødvendige Materiel m. m. Disse Bevillinger bleve optagne forrige Aar paa Budgettets § 26 og ere af Hensyn til Finanslovkommissionens Henstilling nu overførte til § 19. Men da det er absolut nødvendigt at have disse Bevillinger, for at det fornødne Materiel kan være til Stede, maa jeg ligeledes anbefale det høje Ting at stemme mod at udslette disse Bevillinger. Det kan ikke nytte, at man har Geværer til Fodfolket og Kanoner til Feltartilleriet, Fæstningsartilleri og Kystartilleri, naar man ikke har den nødvendige Ammunition, der skal bruges dertil.

Ved Ændringsforslag Nr. 150 stiller hele Udvalget Forslag om at nedsætte Bevillingen til Repræsentationsudgifter med 1,000 Kr. Jeg skal ikke modsætte mig Ændringsforslaget, ligesom jeg ogsaa kan tiltræde Udvalgets enstemmige Ændringsforslag under Nr. 152, der angaar Honorarer, Rejsehjælp og Understøttelser. Kontoen har i en væsentlig Grad været anvendt til Rejsehjælp for Rekonvalescenter og Understøttelser til Enker, der sidde i smaa Kaar, men naar hele Udvalget er enigt om at nedsætte Beløbet, skal jeg modtage Ændringsforslaget.

Under Nr. 151 har hele Udvalget stillet Forslag om at nedsætte Summen 4,100 Kr. med 3,500 Kr. Ændringsforslaget tilsigter at fritage Staten for overhovedet at svare Præsteoffer for Hærens Vedkommende. Jeg tror imidlertid ikke, det gaar an at vedtage et saadant Ændringsforslag, men vedtager Folketinget det, vil jeg forbeholde mig en Forhandling med Finansudvalget mellem anden og tredje Behandling. Jeg har nemlig stillet Forslag om for saa vidt at imødekomme Fi-

nanslovkommissionens Indstilling, at Officerer og Underofficerer selv skulle betale deres Offer fremtidig, medens de meniges Offer skulde udredes af Staten. Hidtil har Staten udredet Offeret baade for Officerer, Underofficerer og menige. Siden jeg forhandlede med Finansudvalget, har jeg ladet foretage nærmere Undersøgelse af dette Forhold. Det viser sig da, at ifølge Danske Lov 2—12—5, jfr. Plakat af 9. Juni 1847, skulle Præsterne nyde Offer bl. a. paa de 3 Højtider. Offeret skal erlægges af alle konfirmerede Medlemmer af Folkekirken, der have Ophold i Sognet, ogsaa af militære. Medens Officererne selv udrede Præsteofferet ifølge Skrivelse fra Generalkommissariatskollegiet af 26. Marts 1814, kongelig Resolution af 28. November 1814 og Skrivelse af 4. Januar 1868, er Offeret for Underofficerer, Underkorporaler og menige altid blevet udredet af Statskassen uden Afdrag i de paagældendes Lønninger i Henhold til Generalkrigsdirektoratets Skrivelser af 31. December 1763, Punkt 4, og 6. April 1765, Hærplanen af 8. Juni 1803 og Cirkulære af 14. Maj 1842, Resolution af 28. April 1842, der findes i Reskriptsamlingen for 1842, Side 169. Disse Bestemmelser hvile ganske vist paa den eneældige Konges Resolutioner, men ifølge gældende Ret og Praksis have de Lovkraft. Jeg tror ogsaa, at man risikerer, at de paagældende Præster — det gælder ikke blot Præsterne i København, men Præsterne overalt, hvor der er Garnison, og hvor Offeret ikke er afløst ved en bestemt Ydelse — ved Dom kunne faa Ret til at kræve deres Offer. Derfor har jeg ment, at det var naturligt, at Staten betalte Offeret for de menige, idet det ellers skal afdrages i deres Løn, medens Officerer og Underofficerer selv vare pligtige til at udrede deres Offer. Det er ikke noget stort Beløb for den enkelte, der skal udrede det nemlig 40 Øre pr. Mand, men for hele Hærens Vedkommende kan det blive en betydelig Sum. Anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til Marinen, her betales intet Offer, og det har vel sin simple Grund i, at dens Officerer, Underofficerer og menige i Regelen ere udkommanderede og have deres Øvelser udenfor København, de betragtes for saa vidt i denne Forbindelse som hjemløse, og der afkræves dem, som sagt, intet Offer. Jeg har omtalt disse Forhold saa udførligt, fordi jeg anser det for nødvendigt, at Spørgsmaalet overvejes nøjere af Finansudvalget, for at man kan se, om det gaar